

[Ministeren for Grønland.]

Med de her nævnte præmisser har en række interesserede byer tidligt i 1969 meldt sig med forslag om placering af den kgl. grønlandske handel, og disse forslag er efter en teknisk og også en trafikalt bedømmelse i ministeriet for offentlige arbejder og i vandbygningsvæsenet fremkommet til ministeriet for Grønland nu i foråret. Der er i disse myndigheders udtalelser afgivet en teknisk-økonomisk vurdering, og med denne vurdering i erindring har jeg i den forløbne sommer gennemført en forhandling med næsten hver enkelt af de byer, som har afgivet forslag, og som har ønsket en sådan forhandling. Når jeg siger næsten enhver, er det, fordi der har været et par byer imellem de oprindelige ansøgere, som der ikke har været realitet i at drøfte sagen med, hvad de vistnok selv har indset.

Jeg har under disse forhandlinger søgt supplerende oplysninger, f. eks. om arbejdskraft, især hvad angår havnearbejdere, af hensyn til udskibningsvirksomhedens drift, men i høj grad også koncentreret mig om at få oplyst, hvilke faciliteter, deriblandt muligheder for boliger og uddannelse m. v., de pågældende byer havde at byde på til KGHs personale.

Med hensyn til tidspunktet for afgørelsen, og på hvilket grundlag denne vil blive truffet, kan jeg sige, at jeg nærer håb om, at afgørelsen kan blive truffet i denne folketingsssamling, men finder det rigtigt at afvente, om der i Grønlandsrådets session i januar måned og eventuelt også i den generaldebat om Grønland, der er forudset at skulle finde sted her i denne samling, kommer nye synspunkter frem af betydning for den beslutning, der forestår. I grundlaget vil egnsudviklingshensyn komme til at indtage en fremtrædende plads, men der vil naturligvis også blive set på, hvor det ud fra en økonomisk og teknisk vurdering vil være rimeligt at placere virksomheden, til lige med som nævnt hvilke faciliteter vedkommende vil kan byde firma og personale.

Jeg vil gerne understrege, at jeg har en snæver kontakt med personalets organisationer i den kgl. grønlandske handel, og at disse løbende bliver holdt underrettet om de afgørende beslutninger og forhandlinger, ligesom jeg har givet tilsagn om et

tidligt varsel til personalet, såfremt udflytning beslutes.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne takke for redegørelsen og stille det tillægsspørgsmål, om ministeren på nuværende tidspunkt er kommet til nogen klarhed over de alternative omkostninger, der er forbundet med en sådan udflytning, og hvorledes disse omkostninger skal fordeles på staten og de implicerede kommuner.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Der foreligger en række oplysninger, bl. a. fra ministeriet for offentlige arbejder, om de omkostninger, der vil være forbundet med at indrette de havne, der kan komme på tale, således at de bliver egnede til at tage udskibning enten i form af pramcontainersystem eller traditionelle containere eller i det hele taget den traditionelle stykgodstrafik. Men det er jo ikke alene afgørende — naturligvis er det langt fra afgørende — for, hvor vi flytter hen, så meget mere som den række af byer, der er mest aktuel i denne forbindelse, er i den situation, at forskellen på havneomkostningerne ikke er så forfærdelig stor. Der er det hensyn, når man som spørgeren taler om statens og de andres part af byrden, at det er et spørgsmål, om der bliver tale om en kommunal havn, eller der bliver tale om en statshavn. Der er visse af byerne, hvor der vil fordres større omkostninger end andre, også bortset fra selve havnespørgsmålet, men vi er ikke kommet så langt frem, at jeg her kan give nogle oplysninger om, hvad det vil koste i de forskellige byer, bl. a. fordi vi altså endnu ikke kender det system, som de pågældende havne skal indrettes efter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Otto Mørch** til landbrugsministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at en større personkreds kan opnå jagtret i statens skove og andre af statens jagtarealer, således at det bliver muligt for nogle af landets 100.000 upriviligerede jægere at få del i jagtarealerne?“